

Gerlőczy Zsigmond
Írta: Adminisztrátor

2005 június 2, péntek

(Pest, 1863, jún. 25. – Bp., 1937. szept. 9.): orvos, belgyógyász, higiénikus.

N Károly fia, ~ Géza apja. Orvosi oklevelét 1887-ben szerezte a bp.-i egyetemen.

Egyetemi tanulmányainak a végén Korányi Frigyes klinikáján működött. 1890-ben a Rókus Kórház Fertőző Osztályán működött, majd 1894-ben az újonnan létesített László Kórház főorvosa, később igazgatója. 1898-ban magántanár a heveny fertőzőbetegségek kór és gyógytanából. 1901-ben a műegyetemen az építés-egészségügy előadója. 1912-ben c. egy. rk. tanár. 1927–30-ban székesfővárosi központi kórházig. A fertőző betegségek gyógyításával, a fertőtlenítéssel kapcsolatos tudományos és gyakorlati tevékenység mellett az Egészség, az Ifjúság és Egészség, az Egészség Könyvtárának szerkesztője. 1922-től az Országos Közegészségügyi Egyesület, 1924-től a Bp.-i Orvosszövetség elnöke. A felsőház tagja (1927). – M. Egészségtan (Bp., 1890); Köztisztaságról (Bp., 1890); Gesundheitslehre (Bp., 1891); Budapest fürdői és ásványvizei (Hankó Vilmostal, Bp., 1891); Diagnosztikus nehézségek fertőző májbetegedésekkor (Bp., 1913); Egészségügyi ismeretek (Bp., 1927); Fertőző betegségek és az iskola (Bp., 1928). – Irod. Grosch K.: G. Zs. (Népegészségügy, 1937. 28. sz.); Regöly-Mérei Gyula: G. Zs. emlékezete (Az Egészség, 1967. 1. sz.).

betegség émélygéssel, hányással s gyakori hasmenéssel kezdődik. Különösen jellemző az influenzára, hogy mindezek a tünetek igen rövid idő alatt, gyakran pár óra alatt fejlődnek ki, úgyhogy a reggel még rendes dolgára induló egészséges ember már az esti órákban magas lázzal kerül az ágyába vagy az este egészséges állapotban nyugalomra térő reggelre a nagy fájdalomtól és magas lázról már nem képes fölkelni.

Az influenza ellen nagyon nehéz védekezni. A beteg elküldetésével nagyobb járványok alkalmával alig óvhatjuk meg magunkat a fertőzéstől.

Egyéb hevenyész fertőző betegségek.

Az eddig részletesen ismertetett fontosabb és gyakrabban előforduló hevenyész fertőző betegségeken kívül még egész serege van az olyan betegségeknek, amelyek kétségtelenül fertőző természetűek. Ezekről részint mert ritkábban jönnek elő, részint mert általános közegésszügyi szempontból nem oly nagy fontosságúak, mint az eddig felsoroltak, részletesen nem szólok, s csak azokat sorolom fel, amelyek ismeretebbek.

Ilyenek: az orbánc, a járványos agy- és gerincvelő-hártyagyulladás, a járványos fültőmirigygyulladás, a nyári kolera (gyermeknek nyári járványos hasmenése), továbbá az állatokról emberre átragadható fertőző betegségek, minők: a veszettség, a lépfene, a lakonykór.

Az orbáncot a bőrnek fájdalmas gyulladása jellemzi s az, hogy leggyakrabban az arcon jelentkezik. Rendszerint rövid ideig tartó betegség és ritkábban halálos. Az orbánc fertőző anyaga sebész, vagy sokszor alig észrevehető karcolás útján jut a szervezetbe. Gyakori olyanoknál, kiknek az orruk belől sebee. Akinek egyszer orbánca volt, az igen hajlamos újabb orbáncos megbetegedésre.

A járványos agy- és gerincvelő-hártyagyulladás, mint már neve is jelzi, az agyhártyának és gerincvelő-hártyának gyulladásában áll és súlyos betegség, mely sokszor járványszerű és többnyire gyermekeket és fiatalabb egyéneket támad meg.

A járványos fültőmirigygyulladás vagy Mumps kisebbszerű epidemiákat szokott okozni s abban áll, hogy a fültőmirigyek megduzzadnak és fájdalmasak. Rendszerint kedvező lefolyású betegség.